ՎԻԿՏՈՐ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

087.1
Վ-30

ՊԵՏՀՐԱՏ
ՀԼԿԵՄ ԿԿ ԿԻՑ ՄԱՆԿԱ-ՊԱՏԱՆԵԿԱՆ ԲԱԺԻՆ

08.08.2013
16882
087.1
Վ-30
սգ.
1010
4/099
23 JUN 2009

ԵՆ Ի՞ՆՉՆ Է, Ի՞ՆՉ՝

երան չունի, փչում է,
Ձեռքեր չունի, հրում է,
Չի յերևում, չի խոսում,
Ողի միջով է հոսում։

им. А. Мясникяна
Ա. ՄՅԱՍՆԻԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ

⁂

Ջուր է ծծում ագահաբար...
Հաց չի ուտում վոչ մի պատառ,
Յերբ նրան տաս մի բուռ ցորեն,
Հետ կտա քեզ առատորեն։

⁂

Նա տանձի պես ձև ունի,
Բայց նրա պես պոչ չունի,
Միշտ կախված է մի թելից,
Ուժ է առնում կենտրոնից։
Թե քաղաքում թե գյուղում
Սենյակներում է լինում,
Փողոցներում էլ նույնպես
Փայլփլում է լուսնի պես։

* * *

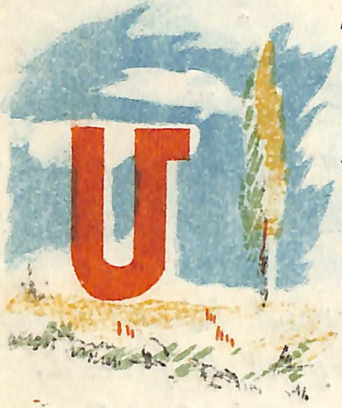

եվ լեզվակի տեսք ունի,
Մեկ ել՝ նման բամբակի,
Մեկ բոսոր ե, մեկ ել՝ մութ,
Վոչ ճիշտ կասի, վոչ ել սուտ։
Աչքեր չունի իր վրա,
Լաց ե լինում անխնա,
Արտասուք ե նա թափում,
Վոչ ուտում ե, վոչ խմում։

* * *

ի բույս գիտեմ դուրեկան,
Արեգակին շատ նման.
Վոր կողմն արևը շարժվի,
Նա միշտ նրան կնայի։

*
* *

Յերկու շարքից կազմված,
Մեկը մեկին չի ձուլված,
Ունեն ուժեղ ամրություն
Ու ճերմակ են ինչպես ձյուն։
Նրանց ցավից մենք հաճախ
Ունենում ենք այտեր կախ…
Մի խոզանակ, մի փոշի
Նրանց համար պակաս չի։

*
* *

Ունի յերկար, բարակ պոչ,
Տան մեջ հյուր է նա անկոչ,
Յերբ մռռոց է նա լսում,
Կուչ է գալիս ու դողում։

* * *

Վոչ քայլում է, վոչ խոսում,
Վոչ տեսնում է, վոչ լսում,
Բայց վոր տանից դուրս գնաս,
Տունը նրան պահ կտաս։

* * *

Գնդակի պես ձև ունի,
Բայց հենակետ նա չունի,
Ողի մեջ է մշտական,
Մենք կանգնած ենք միշտ
վրան։

⁂

Շատ բարակ է ու յերկար,
Պողպատից է անպատճառ,
Շապիկ, շալվար ու բլուզ
Առանց նրան չի գա դուրս։

⁂

Սանուկներին սիրելի,
Ամեն յերթին տեղ ունի.
Շուրջը փայտ է, կամ յերկաթ,
Նրան պետք է յերկու փայտ։

*
* *

Այս գրքույկի ամեն մի
Հանելուկին պատասխան
Ընթերցողը կգտնի
Զարդատառում անպայման։

Խմբագիր՝ Հ. Հարությունյան
Տեխ. խմբագիր՝ Ս. Գասպարյան
Սրբագրիչ՝ Հ. Դոլուխանյան

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0143052

Գլավլիտի լիազոր Ա-1173, Հրատ. 3932, Պատվեր 1353, Տիրաժ 3000

Պետհրատի տպարան, Երևան, II Կնունյանցի, 4

ԳԻՆԸ 50 ԿՈՊ.

11

16882

В. ВАРДАНЯН

ЗАГАДКИ

Гиз ССР Армении, Ереван. 1937 г.